

Sygn. akt IV CNP 62/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 4 sierpnia 2010 r.,
z powództwa ENERGA - OPERATOR Spółki Akcyjnej Oddziału w G.
przeciwko W. J.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 stycznia 2013 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanego na rzecz powódki
kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów
postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 15 marca 2010 r., którym uwzględniono powództwo o zapłatę kwoty 3 274,51 zł wraz ustawowymi odsetkami i taryfowymi kosztami.

W skardze pozwany wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem tego prawomocnego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem wyjątkowym i sformalizowanym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie naruszenia prawa, którymi orzeczenie ewentualnie jest dotknięte. Z tego względu wszystkie wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do omawianej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05, niepubl.). W skardze w ogóle nie uprawdopodobniono szkody we wskazany sposób, skoro nie określono jej kwotowo, ani też nie wskazano jakoby zasądzoną zaskarżonym wyrokiem należność skarżący uiścił.

Skoro więc w rezultacie nie spełniono wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. to skarga jako niezawierająca wszystkich elementów konstrukcyjnych musiała ulec odrzuceniu.

Można też zauważyć, że podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, a nadto iż aby mogła zostać uwzględniona naruszenie prawa musi mieć kwalifikowany, elementarny oraz oczywisty charakter i tylko w takim wypadku zaskarżonemu orzeczeniu można przypisać cechy bezprawności w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c.

Ze wskazanego względu na podstawie określonej w art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.